



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 732/2024-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], Rakúska republika, zastúpenej LÖWY & LÖWY s. r. o., Slowackého 56, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. B1-9C/29/2022 takto

### rozhodol:

1. Postupom Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B1-9C/29/2022 **bolo porušené** základné právo sťažovateľky na prerokovanie jej veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Sťažovateľke **priznáva** finančné zadosťučinenie v sume **1 000 eur**, ktoré **je** jej Mestský súd Bratislava IV **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Mestskému súdu Bratislava IV **prikazuje**, aby v konaní sp. zn. B1-9C/29/2022 konal bez zbytočných prietahov.
4. Mestský súd Bratislava IV **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania v sume **856,75 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

## **O d ô v o d n e n i e :**

### **I.**

#### **Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci**

1. Sťažovateľka označená v záhlaví tohto rozhodnutia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 5. novembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie svojej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B1-9C/29/2022. Sťažovateľka v petite ústavnej sťažnosti žiada, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov a priznal jej finančné zadosťučinenie 3 000 eur, ako aj náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že Okresný súd Bratislava I rozhodol 3. mája 2022 v konaní po poručiťke [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (sp. zn. 4D/165/2022, Dnot/3/2022), tak, že konanie o dedičstve prerušil (výrok I) a odkázal sťažovateľku, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podala žalobu na okresnom súde o určenie, že dôvody vydedenia uvedené v listine o vydedení spísanej vo forme notárskej zápisnice notárkou JUDr. Danicou Molnárovou, Marcheggská 4A, Stupava, 5. apríla 2019 pod č. N62/2019, NZ 10801/2019 nie sú dané (výrok II).

3. Dňa 27. mája 2022 podala sťažovateľka žalobu okresnému súdu o určenie, že dôvody vydedenia nie sú dané. Dňa 10. októbra 2022 okresný súd vyzval sťažovateľku na úhradu súdneho poplatku. Sťažovateľka obratom súdny poplatok na výzvu okresného súdu uhradila.

4. Od zaslania uvedenej výzvy na zaplatenie súdneho poplatku sťažovateľke neboli doručené žiadne podania a neevduje úkony súdu smerujúce k rozhodnutiu vo veci, t. j. súd vo veci nekoná a je absolútne pasívny a nečinný viac ako 2 roky. V dôsledku reformy súdnej mapy aktuálne vo veci koná mestský súd.

### **II.**

#### **Argumentácia sťažovateľky**

5. Podstatou argumentácie sťažovateľky je námietka, že mestský súd v napadnutom konaní ani do dnešného dňa nerozhodol, pričom je nečinný v rozsahu viac ako dva roky. Okrem výzvy na zaplatenie súdneho poplatku pôvodne okresného súdu vo veci konajúci súd nevykonal žiaden ďalší úkon. Postupom aktuálne mestského súdu v napadnutom konaní takto dochádza k porušovaniu označených práv podľa ústavy a dohovoru.

6. Súd prvej inštancie vo veci dosiaľ nerozhodol, od podania žaloby, t. j. od 27. mája 2022, okrem výzvy na zaplatenie súdneho poplatku sťažovateľke nedoručil ani vyjadrenie žalovaných k žalobe, nenariadil pojednávanie, resp. sťažovateľka neevduje od mestského súdu žiadne úkony smerujúce k vyriešeniu veci. Súd prvej inštancie je takto absolútne pasívny a nečinný viac ako 2 roky. Zo strany súdu prvej inštancie ide takto o zbytočné prietahy v napadnutom konaní. Na uvedené konštatovanie nemá vplyv ani prípadná zaťaženosť mestského súdu.

7. Predmetná právna vec predstavuje typickú agendu v civilnom súdnictve, ktorá nie je ani právne náročná. Sťažovateľka svojím konaním nespôsobila zdĺhavý postup v konaní, resp. nečinnosť súdu

prvej inštancie. Sťažovateľka bola počas celého konania v plnej miere súčinná a na výzvy súdu reagovala bez zbytočného odkladu. Postup súdu prvej inštancie pritom nemožno považovať za postup v súlade so základnými zásadami civilného konania (najmä so zásadou rýchlosti konania), ktorý by zároveň spĺňal požiadavku na vedenie konania bez zbytočných prieťahov.

8. Je potrebné zdôrazniť, že predmetná vec je špecifická v tom, že predmetom dokazovania budú primárne svedecké výpovede. V dôsledku nečinnosti súdu prvej inštancie je takto prehlbovaný stav právnej neistoty sťažovateľky, keďže sa prehlbuje časový odstup od okolností, ku ktorým by mali svedkovia vypovedať. Dochádza tak objektívne k degradácii pamäťových schopností a možností svedkov, ako i prípadnej možnosti zmarenia samotného výsluchu svedkov v dôsledku ich prípadnej smrti alebo neschopnosti vypovedať o skutočnostiach dôležitých pre rozhodnutie vo veci. Tým dochádza nielen k porušovaniu označených práv, ale vzniká riziko zmarenia samotnej žaloby.

9. Všetky uvedené okolnosti odôvodňujú aj priznanie finančného zadosťučinenia. V dôsledku nečinnosti súdu prvej inštancie sťažovateľka utrpela majetkovú, ako aj nemajetkovú ujmu, stav právnej neistoty u nej vyvoláva pocity beznádeje a nespravodlivosti.

10. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval a uznesením č. k. I. ÚS 732/2024-11 z 19. decembra 2024 ju v celom rozsahu podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie.

### **III.**

#### **Vyjadrenie mestského súdu**

11. Po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie a na výzvu ústavného súdu reagovala predsedníčka mestského súdu, ktorá v podaní sp. zn. 1SprV/979/2024 z 20. januára 2025 uviedla, že 27. mája 2022 bola okresnému súdu doručená žaloba o určenie, že dôvody vydedenia nie sú dané. Dňa 20. júna 2022 bol právny zástupca sťažovateľky vyzvaný na doloženie plnomocenstva. Toto bolo okresnému súdu doručené 28. júna 2022. Okresný súd vyzval 10. októbra 2022 sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu. Súdny poplatok sťažovateľka zaplatila 11. októbra 2022. Okresný súd vyzval žalovanú 13. februára 2023 na vyjadrenie k žalobe. Žalovaná vyjadrenie doručila 15. mája 2023. Dňa 20. januára 2025 vyzval mestský súd sťažovateľku na repliku.

12. Vychádzajúc z uvedeného prehľadu napadnutého konania, predsedníčka mestského súdu konštatovala, že okresný súd a následne mestský súd boli v napadnutom konaní nečinné v období od 13. februára 2023 do 20. januára 2025 a nekonali vo veci plynule. Uvedené prieťahy považuje za spôsobené súdom a možno ich prevažne kvalifikovať ako zbytočné. Uvedená nečinnosť bola sčasti zapríčinená aj objektívnymi dôvodmi – implementáciou reformy súdnej mapy.

### **IV.**

#### **Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti**

13. Ústavný súd v súlade s § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania vo veci ústavnej sťažnosti, keďže na základe podaní mestského súdu a sťažovateľky, berúc do úvahy skutočnosti vyplývajúce zo spisu mestského súdu vzťahujúceho sa na napadnuté konanie, dospel k záveru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

14. Podstatou argumentácie sťažovateľky je námietka porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v napadnutom konaní, ktorého predmetom je určenie, že dôvody vydedenia nie sú dané. Sťažovateľka je v procesnom postavení žalobkyne, pričom namieta nečinnosť súdu prvej inštancie.

15. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08, I. ÚS 326/2010).

16. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie už citovaných práv vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04).

17. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania (resp. strany v spore) a postup samotného súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02).

18. Pri posudzovaní prvého kritéria – zložitosti veci dospel ústavný súd k záveru, že rozhodovanie všeobecných súdov o žalobách o určenie, že dôvody vydedenia nie sú dané, tvoria bežnú agendu všeobecných súdov. Ústavný súd v prerokúvanej veci neidentifikoval prvok skutkovej alebo právnej zložitosti veci. V uvedenej veci nejde o zjavne privilegovaný typ konania (napr. úprava práv a povinností k maloletým, odmena za výkon závislej práce, veci týkajúce sa osobnej slobody a pod.). V čase podania ústavnej sťažnosti napadnuté konanie trvalo približne dva roky a štyri mesiace bez toho, aby vo veci bolo rozhodnuté.

19. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, bolo správanie sťažovateľky ako strany napadnutého konania. Ústavný súd konštatuje, že správanie sťažovateľky neprispelo k doterajšej dĺžke a priebehu napadnutého konania. Na výzvy súdu prvej inštancie reagovala adekvátne a v primeraných časových odstupoch.

20. Pri hodnotení postupu súdu prvej inštancie v napadnutom konaní ako ďalšieho kritéria, podľa ktorého ústavný súd hodnotí, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, ústavný súd vychádzal zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

21. Ústavný súd z vyjadrenia predsedníčky mestského súdu a aj zo súdneho spisu ustálil, že sťažovateľka podala žalobu pôvodne okresnému súdu 27. mája 2022, teda napadnuté konanie aktuálne trvá dva roky a osem mesiacov. V počiatočných obdobiach konania okresný súd vykonával jednotlivé úkony plynulo (výzva na predloženie plnomocenstva, výzva na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu). Posledným takým úkonom bola výzva žalovanej z 13. februára 2023 na vyjadrenie k žalobe. Hoci žalovaná doručila vyjadrenie 15. mája 2023, na repliku vyzval mestský súd sťažovateľku až 20. januára 2025, t. j. po uplynutí jedného roka a ôsmich mesiacov od doručenia vyjadrenia žalovanej. Po uplynutí obdobia dvoch rokov a ôsmich mesiacov je napadnuté konanie len v počiatočnej fáze, keď boli vykonané len základné úkony (získavanie stanovísk strán k veci samej) bez toho, aby sa vykonalo jediné pojednávanie a začalo sa vykonávať kontradiktórne dokazovanie. Námietka sťažovateľky, že vo veci budú kľúčové svedecké výpovede, kladie osobitný dôraz na pohotovú vykonanie dokazovania výsluchom svedkov tak, aby takéto dokazovanie bolo reálne možné vykonať a aby zároveň bolo efektívne, t. j. viedlo k objasneniu relevantných skutkových okolností.

22. Pokiaľ ide o odkaz predsedníčky mestského súdu na implementáciu reformy súdnej mapy ako novej objektívnej príčiny nečinnosti súdu v napadnutom konaní, ktorý možno vnímať ako obranu mestského súdu, ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, podľa ktorej nie je možné prenášať technicko-organizačné problémy štátnych orgánov na účastníkov konania, čo platí o to viac, ak to má za následok porušenie ich základných práv alebo slobôd. Rovnako tak ústavný súd už uviedol, že hoci nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania (pozri napr. I. ÚS 119/03, II. ÚS 179/2013, II. ÚS 264/2013, II. ÚS 481/2017). Rovnaký záver vyplýva aj z judikatúry ESĽP, v zmysle ktorej je na členských štátoch, aby organizovali svoje právne systémy takým spôsobom, aby zaručili rozhodnutie o veci v primeranej lehote, preto nadmerné pracovné zaťaženie nemožno vziať do úvahy (porov. *Vocaturu proti Taliansku*, rozhodnutie z 24. 5. 1991, séria A č. 206-C, § 17; *Cappello proti Taliansku*, rozhodnutie z 27. 2. 1992, séria A č. 230-F, § 17; *sťažnosť vo veci Bieliński proti Poľsku*, č. 48762/19, rozhodnutie z 21. 7. 2022, § 46).

23. Na podklade uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že postup mestského súdu v napadnutom konaní pri prerokovávaní veci bol nesústredený a neefektívny, došlo k nečinnosti v rozsahu jedného roka a ôsmich mesiacov. Mestský súd v doterajšom priebehu napadnutého konania nezvolil taký procesný postup, ktorý by smeroval k rýchlemu odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky ako žalobkyne v napadnutom konaní. Predovšetkým nečinnosťou súdu prvej inštancie tak bolo v napadnutom konaní porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto ústavný súd rozhodol v súlade s čl. 127 ods. 2 prvou vetou ústavy a § 133 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu.

24. V posudzovanom období v napadnutom konaní konal pôvodne Okresný súd Bratislava I a následne od 1. júna 2023 Mestský súd Bratislava IV. V zmysle § 18n ods. 2 písm. d) zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sídlach a obvodoch súdov“) od 1. júna 2023 prechádza výkon súdnictva v ostatných veciach z Okresného súdu Bratislava I na Mestský súd Bratislava IV. Podľa § 18n ods. 8 písm. d) zákona o sídlach

a obvodoch súdov v súvislosti s prechodom výkonu súdnictva podľa odseku 2 prechádzajú od 1. júna 2023 práva a povinnosti vyplývajúce zo štátnozamestnaneckých vzťahov, z pracovnoprávných vzťahov a iných právnych vzťahov zamestnancov zabezpečujúcich jeho výkon a správa majetku štátu, ktorý bol k 31. máju 2023 v správe okresných súdov a ktorý slúži na zabezpečenie výkonu súdnictva podľa odseku 2, v prípade agendy podľa odseku 2 písm. d) z Okresného súdu Bratislava I na Mestský súd Bratislava IV. Z uvedeného dôvodu sa výroky tohto nálezu vzťahujú výlučne na Mestský súd Bratislava IV, ktorý je zároveň označený ako porušovateľ špecifikovaných práv sťažovateľky, hoci ide o posudzovanie obdobia, keď konal ešte aj Okresný súd Bratislava I.

## V.

### **Príkaz konať a primerané finančné zadosťučinenie**

25. Vzhľadom na to, že v napadnutom konaní do času rozhodnutia ústavného súdu o ústavnej sťažnosti mestský súd meritórne nerozhodol, ústavný súd požiadavke sťažovateľky, aby prikázal mestskému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prieťahov vyhovel tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto nálezu [§ 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde].

26. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. IV. ÚS 210/04, I. ÚS 164/2018).

27. Prihliadajúc na petit ústavnej sťažnosti, ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka si uplatnila primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 eur, ktoré odôvodnila okolnosťami uvedenými v bode 9 tohto nálezu. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Zohľadňujúc konkrétne okolnosti posudzovanej veci, ústavný súd v neprospech mestského súdu hodnotil predovšetkým jeho nečinnosť v rozsahu jedného roka a ôsmich mesiacov a taktiež jeho celkovo neefektívny postup v doterajšom priebehu napadnutého konania, ktoré sa v dôsledku toho nachádza v počiatočnom štádiu bez vykonania jediného pojednávania a dokazovania. Na podklade týchto skutočností ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade je spravodlivé a konkrétnym okolnostiam posudzovanej veci primerané priznanie finančného zadosťučinenia sťažovateľke v sume 1 000 eur (bod 2 výroku tohto nálezu). Vzhľadom na priznanie finančného zadosťučinenia v sume 1 000 eur oproti sťažovateľkou navrhovanej sume 3 000 eur vo zvyšnej časti ústavný súd ústavnej sťažnosti nevyhovel (bod 5 výroku tohto nálezu).

## VI.

### **Trovy konania**

28. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 856,75 eur.

29. Návrh na priznanie trov právneho zastúpenia ústavný súd posudzoval podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

Sťažovateľke priznal trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie ústavnej sťažnosti) podľa § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky. Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby za rok 2024 v sume 343,25 eur (1/4 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky), tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby za rok 2024 v sume 13,73 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky), čo spolu predstavuje sumu 713,96 eur. Ústavný súd vypočítanú náhradu trov sťažovateľky zvýšil podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, pretože právny zástupca sťažovateľky je platiteľom tejto nepriamej dane (zistené zo stránky [www.financnasprava.sk](http://www.financnasprava.sk)). Pri určení výšky jej sadzby postupoval podľa § 27 ods. 5 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o DPH“), v zmysle ktorého sa pri zmene sadzby dane použije pri každom vzniku daňovej povinnosti sadzba dane platná v deň vzniku daňovej povinnosti. Keďže daňová povinnosť právnenému zástupcovi sťažovateľky vznikla dňom dodania služby (§ 19 ods. 2 zákona o DPH), pri úkonoch právnej služby realizovaných a vyúčtovaných do 31. decembra 2024 použil ústavný súd sadzbu dane z pridanej hodnoty vo výške 20 %. Vypočítanú náhradu trov sťažovateľky takto zvýšil o sumu 142,79 eur. Hodnota náhrady trov konania takto predstavuje sumu 856,75 eur (bod 4 výroku tohto nálezu).

30. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 13. februára 2025**

**Jana Baricová**  
**predsedníčka senátu**